

Under efterforskningen af den type sager konstateres det undertiden, at der i forbindelse med indsmugling af personer, også er tale om benyttelse af illegal arbejdskraft, hvilket i givet fald medfører en politimæssig reaktion. Endvidere kan politiet i forbindelse med anden efterforskning i kiosk- og restaurationsmiljøet blive opmærksom på benyttelse af illegal arbejdskraft.

Herudover har afdeling C i år i samarbejde med Københavns politis bedrageriafdeling og kriminalpolitiet i Næstved med flere deltaget i en større efterforskning om organiseret menneskesmugling og benyttelse af illegal arbejdskraft (avisbude). Der er flere personer varetægtsfængslet i sagen, der er under fortsat efterforskning.

Afslutningsvist kan jeg henvise til min udtalelse af 9. juli 2003 med bilag til brug for Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 399 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 1217).«

Foreningen af Politimestre i Danmark har oplyst følgende:

»Politimesterforeningen kan tiltræde Rigspoliti­chefens udtalelse af 18. juli 2003.

Vedrørende udtalelse til pressen fra en medarbejder ved Vejle politi om, at politiet ikke havde tid til at behandle sager om illegal arbejdskraft, kan det oplyses, at Politimesteren i Vejle, straks efter presseomtalen, telefonisk har meddelt Politimesterforeningen, at medarbejderen ikke har udtrykt politikredsens holdning. Medarbejderen er blevet gjort bekendt hermed. Politimesteren har endvidere meddelt, at politikredsen selvfølgelig tilslutter sig den prioritering af sagerne, som Politimesterforeningen og Rigspoliti­chefen er enige om. Politikredsen vil, ligesom andre kredse indgå i de netværk, der etableres til bekæmpelse af sager om illegal arbejdskraft.«

Jeg kan henholde mig til disse udtalelser.

Kopi af Justitsministeriets besvarelse af 10. juli 2003 af spørgsmål nr. 399 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 1217) og de deri omtalte bilag er samtidig sendt direkte til spørgeren.

Spm. nr. S 3805

Til integrationsministeren (1/7 03) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Hvilke kriterier lægger Udlændingestyrelsen til grund for sin vurdering af et ægtepars samlede tilknytning til henholdsvis Danmark og den udenlandske parts hjemland, når styrelsen vurderer, om et ægtepar skal familiesammenføres i Danmark, og hvordan vægtes de enkelte kriterier i forhold til hinanden?«

Svar (21/7 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter udlændingelovens § 9, stk. 7, er det – med mindre ganske særlige grunde taler derimod – en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, (ægtefællesammenføring), at ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end parternes samlede tilknytning til et andet land.

Af bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 152 i folketingssåret 2001-2002, 2. samling) fremgår blandt andet følgende vedrørende denne bestemmelse:

»Ved vurderingen af, om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, skal udlændingemyndighederne inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, må der foretages en afvejning af på den ene side den herboende persons tilknytning til Danmark og på den anden side ægtefællens tilknytning til sit hjemland. Hertil kommer en afvejning af den herboende persons tilknytning til ægtefællens hjemland over for ægtefællens tilknytning til Danmark.

Ved afvejningen skal der bl.a. lægges vægt på *længden og karakteren af ægtefællernes ophold* i de respektive lande, herunder på hvor de har haft deres opvækst, og hvor de har gået i skole. Det vil således skulle tillægges betydning, om f.eks. den herboende person har haft en stor del af sin opvækst i det land, hvorfra ægtefællen kommer, herunder om den pågældende har gået i skole i landet m.v. Langvarige eller hyppige ferieophold i ægtefællens hjemland vil tillige skulle